

Reuven, Leah's Eldest

Source Sheet by Tamar Weissman

1. בראשית כ"ט:ל-ל"ב

(ל) וַיָּבֹא גַם אֶל-רָחֵל וַיֵּאָהֶב גַּם-אֶת-רָחֵל מִלֵּאָה וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד שִׁבְע־שָׁנִים אַחֲרוֹת: (לא) וַיֵּרָא יְהוָה כִּי-שָׁנוּאָה לֵאָה וַיִּפְתָּח אֶת-רִחְמָהּ וְרָחֵל עֲקָרָה: (לב) וַתֵּהָרֵא לֵאָה וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי אָמְרָה כִּי-רָאָה יְהוָה בְּעַנְיִי כִּי עָתָה יֵאָהֲבֵנִי אִישִׁי:

Genesis 29:30-32

(30) And Jacob cohabited with Rachel also; indeed, he loved Rachel more than Leah. And he served him another seven years. (31) Seeing that Leah was unloved, יהוה opened her womb; but Rachel was barren. (32) Leah conceived and bore a son, and named him Reuben; for she declared, "It means: 'יהוה' has seen my affliction'; it also means: 'Now my husband will love me.'"

2. בראשית ל"י"ד

(יד) וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן בְּיָמֵי קְצִיר-חֲטִיִּם וַיִּמְצָא דּוֹדָאִים בַּשָּׂדֶה וַיָּבֹא אֲתָם אֶל-לֵאָה אִמּוֹ וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל-לֵאָה תִּנִּינָא לִי מִדּוֹדָאֵי בָנֶךָ:

Genesis 30:14

(14) Once, at the time of the wheat harvest, Reuben came upon some mandrakes in the field and brought them to his mother Leah. Rachel said to Leah, "Please give me some of your son's mandrakes."

מדרש אגדה בראשית מט:יד

יששכר חמור גורם. אל תקראי גרם אלא גרם, שהלך ראובן בשדה ומצא דודאים, ולא היה יודע מה הם, והלך ואסר חמור בדודאים והלך לו, מה עשה החמור רצה לברוח ונעקרו הדודאים וצעקו צעקה גדולה ומת החמור, כי כן דרך הדודאים, וכשבא ראובן אצל חמורו וראהו מת, הבין שהיו

דודאים, ולקחם ונתנם לאמו לאה ונולד יששכר ואותו החמור שהוציא הדודאים גרם ליששכר שנולד ועל כן אמר יששכר לא גרם לו שיבא כי אם החמור.

3. בראשית ל"ה:י"ט-כ"ג

(יט) וַתָּמָת רָחֵל וַתִּקְבֹּר בְּדֶרֶךְ אֶפְרַתָּה הִוא בֵּית לָחֶם: (כ) וַיֵּצֵב יַעֲקֹב מִצֵּבָה עַל-קִבְרֹתָהּ הִוא מִצֵּבַת קִבְרַת-רָחֵל עַד-הַיּוֹם: (כא) וַיָּסַע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט אֶהְלֶה מִהֶלְאָה לְמִגְדַּל-עֵדֶר: (כב) וַיְהִי בִשְׁכַן יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הַהוּא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת-בִּלְהָה פִּילְגֶּשׁ אֲבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל: {פ} וַיְהִי בְנֵי-יַעֲקֹב שְׁנַיִם עָשָׂר: (כג) בְּנֵי לֵאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וַיהוּדָה וַיִּשְׁשֹׁכָר וְזִבְלוּן:

Genesis 35:19-23

(19) Thus Rachel died. She was buried on the road to Ephrath—now Bethlehem. (20) Over her grave Jacob set up a pillar; it is the pillar at Rachel's grave to this day. (21) Israel journeyed on, and pitched his tent beyond Migdal-eder. (22) While Israel stayed in that land, Reuben went and lay with Bilhah, his father's concubine; and Israel found out. Now the sons of Jacob were twelve in number. (23) The sons of Leah: Reuben—Jacob's first-born—Simeon, Levi, Judah, Issachar, and Zebulun.

4. בראשית רבה צ"ח:ד'

רבי אבהו ואמרי לה רבי יעקב בשם רבי חי'א רבה ורבי יהושע בן לוי בשם רבי שמעון בן יוחאי, תנינן החשוד על דבר לא דנו ולא מעידו, אפשר שהוא עתיד להיות בששה שבטים העומדים בראש הר עיבל ואמרין (דברים כז, כ): ארור שכב עם אשת אביו, והוא עושה הדבר הזה, אלא עלבון אמו תבע, שכל ימים שהיתה רחל קיימת היה מטתה נתונה אצל מטתו של יעקב אבינו, כיון שמטה רחל נטל יעקב אבינו מטתה של בלהה ונתנה אצל מטתו. אמר לא דיה לאמא לאתקנא בחיי אחותה אלא אף לאחר מותה, עלה וקלקל

את היצועין...
 רבנן אמרי איני לא מרחקך ולא מקרבך, אלא הרי אני תולה אותך
 ברפיון, עד שיבוא משה שכתוב בו (שמות יט, ג): ומשה עלה אל
 האלהים, מה שדעתו רואה לעשות בך עושה, כיון שבא משה
 התחיל מקרבו (דברים לג, ו): יחי ראובן.

Bereshit Rabbah 98:4

Rabbi Abbahu, and some say Rabbi Yaakov, in the name of Rabbi Hiyya Rabba, and Rabbi Yehoshua ben Levi in the name of Rabbi Shimon ben Yohai: We learned: One who is suspect in some matter neither judges in its regard nor testifies in its regard. Is it possible that he is destined to be one of the six tribes that were standing on Mount Eval and saying: “Cursed is one who lies with his father’s wife” (Deuteronomy 27:20), and he performed this very act? Rather, he was defending his mother’s honor. All the days that Rachel was alive, her bed was situated alongside the bed of Jacob our patriarch. When Rachel died, Jacob our patriarch took Bilha’s bed and placed it alongside his bed. [Reuben] said: Is it not enough that my mother was jealous during her sister’s lifetime, that she must be so even after her death? He rose and rearranged the beds. The Rabbis say: I am neither distancing you nor drawing you near. Instead I am leaving you in loose abeyance until Moses, in whose regard it is written: “And Moses ascended to God” (Exodus 19:3), comes, and does with you what he perceives to be correct. When Moses came, he began to draw him near: “May Reuben live” (Deuteronomy 33:6). The Rabbis say: The same was true of the congregation of Korah, .

5. רש"י על בראשית ל"ה:כ"ב

(ג) ויהיו בני יעקב שנים עשר. מתחיל לענן ראשון, משנולד בנְיָמִין
 נשלמה המטה ומעתה ראויים להפנות, ומנאן; ורבותינו דרשו,
 ללמדינו בא, שכלן שוין וכלן צדיקים, שלא חטא ראובן:

Rashi on Genesis 35:22

(1) WHEN ISRAEL DWELT IN THAT LAND — before he

came to Isaac at Hebron, all these troubles happened to him. (2) וישכב AND HE LAY — Because he had disturbed his couch Scripture accounts it to him as though he had actually sinned in this manner. But why did he disturb his couch? When Rachel died Jacob removed to Bilhah's tent and Reuben came and protested against the slight thus inflicted on his mother (Leah). He said: "If my mother's sister was her rival, is that any reason why the handmaid of my mother's sister should become a rival to her!" On this account he disturbed the couch (Shabbat 55b). (3) ויהיו בני יעקב שנים עשר NOW THE SONS OF JACOB WERE TWELVE — Scripture begins again where it left off the previous narrative (i.e. the birth of Benjamin): when Benjamin was born the destined number of his sons was complete and it was proper that they should then be enumerated; and therefore it enumerates them. Our Rabbis explained that these words are intended to tell us that Jacob's twelve sons were all equal — they were all equally righteous, for Reuben had committed no actual sin (Shabbat 55b).

6. ספרי דברים ל"א:ו'

(ו) וכן הוא אומר (שם לה כב) ויהי בשכן ישראל בארץ ההיא וילך ראובן וישכב את בלהה פלגש אביו וישמע ישראל, כיון ששמע יעקב כן נודעזע אמר אוי לי שמא אירע פסולת בבניי עד שנתבשר מפי הקדש שעשה ראובן תשובה שנאמר (שם) ויהיו בני יעקב שנים עשר, והלא בידוע ששנים עשר הם אלא שנתבשר מפי הקדוש ברוך הוא שעשה ראובן תשובה ללמדך שהיה ראובן מתענה כל ימיו שנאמר (שם לז כה) וישבו לאכל לחם, וכי עלת על לב שהיו אחים יושבים ואוכלים לחם ואחיהם הגדול אינו עמהם אלא ללמדך שהיה מתענה כל ימיו עד שבא משה וקבלו בתשובה שנאמר (דברים לג ו) יחי ראובן ואל ימות

Sifrei Devarim 31:6

(6) And thus is it written (*Ibid.* 35:22) "And it was, when Israel dwelt in that land, that Reuven went and lay with Bilhah, his father's concubine, and Israel

heard." When Jacob heard this, he shuddered and said: Can it be that there is "base matter" in my sons! — until he was told by the L-rd that Reuven had repented, as it is written (*Ibid.*) "And the sons of Jacob were twelve" (including Reuven.) We are hereby taught that Reuven afflicted himself all of his days because of that act, until Moses accepted his penitence, viz. (Devarim 33:6) "Reuven shall live (in this world) and he shall not die" (in the world to come).

7. בראשית מ"ט:ג-ד'

(ג) רְאוּבֵן בְּכֹרִי אֶתָּה כְּחֵי וְרֹאשִׁית אוֹנִי יִתֵּר שְׂאֵת וַיִּתֵּר עָז: (ד) פָּחַז כַּמַּיִם אֶל־תּוֹתֵר כִּי עָלִית מִשְׁכְּבִי אֲבִיךָ אֲזַ חֲלַלְתָּ יִצְוֹעִי עָלָה: {פ}

Genesis 49:3-4

(3) Reuben, you are my first-born, My might and first fruit of my vigor, Exceeding in rank And exceeding in honor. (4) Unstable as water, you shall excel no longer; For when you mounted your father's bed, You brought disgrace—my couch he mounted!

8. בראשית ל"ז:י"ט-ל'

(יט) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו הִנֵּה בָעַל הַחֲלָמוֹת הִלְזָה בָּא: (כ) וַעֲתָה | לָכֵן וְנִהְרָגְהוּ וְנִשְׁלַכְהוּ בְּאֶחָד הַבְּרוֹת וְאִמָּרְנוּ חַיָּה רָעָה אֲכָלְתָּהוּ וְנִרְאָה מִה־יְהִי חֲלָמָתוֹ: (כא) וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיִּצְלָהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נִכְנֹנוּ נָפֶשׁ: (כב) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם | רְאוּבֵן אֶל־תִּשְׁפְּכוּ־דָם הַשְּׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר וְיָד אֶל־תִּשְׁלַחוּ־בּוֹ לְמַעַן הַצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם לְהַשְׁיבוֹ אֶל־אָבִיו: (כג) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא יוֹסֵף אֶל־אָחִיו וַיִּפְשְׁטוּ אֶת־יוֹסֵף אֶת־כְּתָנָתוֹ אֶת־כְּתָנֶת הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלָיו: (כד) וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלַכוּ אֹתוֹ הַבּוֹר וְהַבּוֹר רֵק אֵין בּוֹ מַיִם: (כה) וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכָל־לֶחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֲרֻחַת יִשְׁמַעֲאֵלִים בָּאָה מִגִּלְעָד וּגְמָלֵיהֶם נִשְׂאִים נִכְאֹת וְצָרִי וְלֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרַיִמָּה: (כו) וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־אָחִיו מִה־בְּצַע כִּי נִהְרַג אֶת־אֲחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת־דָּמּוֹ: (כז) לָכֵן

וְנִמְכְּרֵנוּ לְיִשְׁמָעֵאלִים וַיֵּדְנוּ אֶל־תְּהֵי־בּוֹ כִּי־אֲחֵינוּ בְּשָׂרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ
 אָחָיו: (כח) וַיַּעֲבְרוּ אַנְשִׁים מְדִינֹת סְחָרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת־יוֹסֵף
 מִן־הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת־יוֹסֵף לְיִשְׁמָעֵאלִים בְּעֶשְׂרִים כֶּסֶף וַיָּבִיאוּ
 אֶת־יוֹסֵף מִצְרָיִמָּה: (כט) וַיָּשֶׁב רְאוּבֵן אֶל־הַבּוֹר וַהֲנֶה אֶת־יוֹסֵף בַּבּוֹר
 וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו: (ל) וַיָּשֶׁב אֶל־אָחָיו וַיֹּאמֶר הֲיֵלֵד אֵינָנו וְאֲנִי אָנֹכִי
 אֲנִי־בָא:

Genesis 37:19-30

(19) They said to one another, “Here comes that dreamer! (20) Come now, let us kill him and throw him into one of the pits; and we can say, ‘A savage beast devoured him.’ We shall see what comes of his dreams!” (21) But when Reuben heard it, he tried to save him from them. He said, “Let us not take his life.” (22) And Reuben went on, “Shed no blood! Cast him into that pit out in the wilderness, but do not touch him yourselves”—intending to save him from them and restore him to his father. (23) When Joseph came up to his brothers, they stripped Joseph of his tunic, the ornamented tunic that he was wearing, (24) and took him and cast him into the pit. The pit was empty; there was no water in it. (25) Then they sat down to a meal. Looking up, they saw a caravan of Ishmaelites coming from Gilead, their camels bearing gum, balm, and ladanum to be taken to Egypt. (26) Then Judah said to his brothers, “What do we gain by killing our brother and covering up his blood? (27) Come, let us sell him to the Ishmaelites, but let us not do away with him ourselves. After all, he is our brother, our own flesh.” His brothers agreed. (28) When Midianite traders passed by, they pulled Joseph up out of the pit. They sold Joseph for twenty pieces of silver to the Ishmaelites, who brought Joseph to Egypt. (29) When Reuben returned to the pit and saw that Joseph was not in the pit, he rent his clothes. (30) Returning to his brothers, he said, “The boy is gone! Now, what am I to do?”

9. בראשית רבה פ"ד:י"ט

(יט) וַיָּשֶׁב רְאוּבֵן אֶל הַבּוֹר (בראשית לז, כט), וַהֲיֵכֵן הִיָּה, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
 וְרַבִּי יְהוֹשֻעַ, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר בְּשָׂקוֹ וּבִתְעֻנִּיתוֹ, כְּשֶׁנִּפְנָה הַלֵּךְ וַהֲצִיץ

לְאוֹתוֹ בּוֹר, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב: וַיָּשָׁב רְאוּבֵן אֶל הַבּוֹר, אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מַעֲוִלָם לֹא חָטָא אָדָם לְפָנַי וְעָשָׂה תְּשׁוּבָה, וְאַתָּה פְּתַחַת
 בְּתִשׁוּבָה תַּחֲלָה, חֲיִיד שְׁבֵן בֶּנֶךְ עוֹמֵד וּפּוֹתַח בְּתִשׁוּבָה תַּחֲלָה, וְאִיזָה
 זֶה הוֹשִׁעַ, שְׁנֵאמַר (הוֹשֵׁעַ יד, ב): שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.
 (בראשית לז, לא):

Bereshit Rabbah 84:19

(19) **“Reuben returned to the pit, and behold, Joseph was not in the pit, and he rent his garments” (Genesis 37:29).** “Reuben returned to the pit” – where had he been? Rabbi Eliezer and Rabbi Yehoshua: Rabbi Eliezer said: In his sackcloth and his fasting. When he was free, he went and peered into that pit. That is what is written: “Reuben returned to the pit.” The Holy One blessed be He said to him: ‘A person has never sinned before Me and repented, and you are the first to initiate repentance. As you live, your descendant will arise and be the first to initiate repentance.’ Who is that? It is Hosea, as it is stated: “Return, Israel, to the Lord your God” (Hosea 14:2).

10. בראשית רבה פ"ד:ט"ו

אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אַתָּה פְּתַחַת תַּחֲלָה בְּהַצֵּלַת נַפְשׁוֹת, חֲיִיד
 שְׁאִין מִפְּרִישִׁין עָרִי מְקַלֵּט תַּחֲלָה אֲלָא בְּתַחוּמָךְ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב
 (דברים ד, מג): אֶת בְּצֹר בְּמִדְבָּר.

Bereshit Rabbah 84:15

The Holy One blessed be He said: ‘You were the first to engage in the saving of lives; as you live, they will designate cities of refuge first only within your boundaries.’ That is what is written: “Betzer in the wilderness...[for the Reubenites]” (Deuteronomy 4:43).

11. בראשית מ"ב:ל"ז-ל"ח

(לז) וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל־אָבִיו לֵאמֹר אֶת־שְׁנֵי בְנֵי תַמִּית אִם־לֹא אָבִיָּאנוּ

אֵלֶיךָ תָּנֶה אֹתוֹ עַל-יָדִי וְאֲנִי אָשִׁיבֶנּוּ אֵלֶיךָ: (לח) וַיֹּאמֶר לֹא-יֵרֵד בְּנִי
עִמָּכֶם כִּי-אֲחִיו מֵת וְהוּא לְבָדּוֹ נִשְׁאָר וְקִרְאָהוּ אֶסּוֹן בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר
תֵּלְכוּ-בָּהּ וְהוֹרְדֹתֶם אֶת-שִׁיבְתִּי בְּיָגוֹן שְׂאוּלָה:

Genesis 42:37-38

(37) Then Reuben said to his father, “You may kill my two sons if I do not bring him back to you. Put him in my care, and I will return him to you.” (38) But he said, “My son must not go down with you, for his brother is dead and he alone is left. If he meets with disaster on the journey you are taking, you will send my white head down to Sheol in grief.”

12. בראשית רבה צ"א:ט'

(בראשית מב, לז): וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל אָבִיו וּגו', רַבִּי אוֹמֵר הֲרִי זֶה בְּכוֹר
שׁוֹטֵה, בְּנֵיךְ לֹא בְנֵי הֵם, אֶתְמָהָא. (בראשית מב, לח):

Bereshit Rabbah 91:9

“Reuben said to his father, saying: Kill my two sons if I do not bring him back to you; place him in my charge, and I will return him to you”

(Genesis 42:37). “Reuben said to his father...” – Rabbi [Yehuda HaNasi] says: This is a firstborn imbecile. Are your sons not my sons? I wonder.

13. דברים ל"ג:ו'

(ו) יְחִי רְאוּבֵן וְאַל-יָמָת וִיהִי מְתִיו מִסֶּפֶר: {ס}

Deuteronomy 33:6

(6) May Reuben live and not die, Though few be his numbers.

14. במדבר ל"ב:א'-י"ט

(א) וּמִקְנֵהּ | רַב הָיָה לְבְנֵי רְאוּבֵן וּלְבְנֵי גָד עֲצוּם מְאֹד וַיֵּרְאוּ אֶת־אֶרֶץ יַעֲזֹר וְאֶת־אֶרֶץ גִּלְעָד וְהִנֵּה הַמָּקוֹם מְקוֹם מִקְנֶה: (ב) וַיָּבֹאוּ בְנֵי־גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל־נְשִׂאֵי הָעֵדָה לֵאמֹר: (ג) עֲטָרוֹת וְדִיבֹן וַיַּעֲזֹר וְנִמְרָה וְחֶשְׁבּוֹן וְאֶלְעָלָה וּשְׁבֶם וּנְבֹ וּבְעֹן: (ד) הָאֶרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה לִפְנֵי עֵדֹת יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ מִקְנֶה הוּא וְלַעֲבָדֶיךָ מִקְנֶה: {ס} (ה) וַיֹּאמְרוּ אִם־מִצָּאֵנוּ חֵן בְּעֵינֶיךָ יִתֵּן אֶת־הָאֶרֶץ הַזֹּאת לַעֲבָדֶיךָ לְאַחֲזָה אֶל־תַּעֲבָרֵנוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן: (ו) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְבְנֵי־גָד וּלְבְנֵי רְאוּבֵן הָאֲחִיכֶם יָבֹאוּ לְמַלְחָמָה וְאַתֶּם תָּשׁוּבוּ פָּה: (ז) וְלָמָּה (תְּנוּאוֹן) [תְּנִיאוֹן] אֶת־לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְעַבֵּר אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה:...(י) וְהִנֵּה קִמַּתֶּם תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם תְּרַבּוּת אֲנָשִׁים חֲטָאִים לְסַפּוֹת עוֹד עַל חֲרוֹן אַף־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל: (טו) כִּי תָשׁוּבוּן מֵאֲחֵרָיו וַיִּסַּף עוֹד לְהַנִּיחוֹ בַּמִּדְבָּר וְשַׁחַתְתֶּם לְכָל־הָעָם הַזֶּה: {ס} (טז) וַיִּגָּשׁוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ גְדֹרֹת צֹאן נִבְנָה לְמִקְנֵנוּ פָּה וְעָרִים לְטָפְנוּ: (יז) וְאַנְחֵנוּ נַחֲלֵץ חֲשִׁים לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִם־הִבִּיאֲנָם אֶל־מְקוֹמָם וַיֵּשֶׁב טָפְלוֹ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר מִפְּנֵי יֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ: (יח) לֹא נָשׁוּב אֶל־בְּתִינוּ עַד הַתְּנַחֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ: (יט) כִּי לֹא נִנְחַל אֹתָם מֵעַבֵּר לַיַּרְדֵּן וְהִלָּאָה כִּי בָאָה נַחֲלָתֵנוּ אֵלֵינוּ מֵעַבֵּר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה: {פ}

Numbers 32:1-19

(1) The Reubenites and the Gadites owned cattle in very great numbers. Noting that the lands of Jazer and Gilead were a region suitable for cattle, (2) the Gadite and Reubenite [leaders] came to Moses, Eleazar the priest, and the chieftains of the community, and said, (3) “Ataroth, Dibon, Jazer, Nimrah, Heshbon, Elealeh, Sebam, Nebo, and Beon— (4) the land that יהוה has conquered for the community of Israel—is cattle country, and your servants have cattle. (5) It would be a favor to us,” they continued, “if this land were given to your servants as a holding; do not move us across the Jordan.” (6) Moses replied to the Gadites and the Reubenites, “Are your brothers to go to war while you stay here? (7) Why will you turn the minds of the Israelites from crossing into the land that יהוה has given them?... (14) And now you, a breed of sinful fellows, have replaced your fathers, to add still further to יהוה’s wrath against Israel. (15) If you turn away from [God], who then abandons them once

more in the wilderness, you will bring calamity upon all this people.” (16) Then they stepped up to him and said, “We will build here sheepfolds for our flocks and towns for our children. (17) And we will hasten as shock-troops in the van of the Israelites until we have established them in their home, while our children stay in the fortified towns because of the inhabitants of the land. (18) We will not return to our homes until the Israelites—every one of them—are in possession of their portion. (19) But we will not have a share with them in the territory beyond the Jordan, for we have received our share on the east side of the Jordan.”

Source Sheet created on Sefaria by Tamar Weissman